

รายงานการประชุม
คณะกรรมการมาธิการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
ในคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๘/๒๕๕๐
วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๑๕ นาฬิกา

(นายมานิจ สุขสมจิตร ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ก็คงมีเล่าเรื่องรัฐธรรมนูญนะครับว่า เมื่อวานนี้กรรมการประชุมกันนัดสุดท้ายในชั้นนี้ ก็ฟังคำแปรญัตติของ สสร. แล้ว ทุกคนขอสงวนคำแปรญัตติไปพูดในสภา เพราะฉะนั้นในสภานี้ก็จะใช้เวลาอีก ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๓๐ พูดไปเรียงมาตรา ว่ามาตรานี้เขาขอแปรญัตติอย่างนี้ กรรมการชี้แจงอย่างนี้ สมาชิกจะว่าอย่างไร ก็ยกมือกันเป็นมาตรา ๆ ไป ซึ่งไม่รู้จะใช้เวลานานสักแค่ไหนอย่างไรนะครับ แต่อย่างไรก็ตาม ส่วนของเราคุณอัครวิทย์ซึ่งเป็นประธานกรรมการคณะใหญ่ เขาก็อยากให้เราทำงานคู่ขนานไปกับกรรมการ เพราะฉะนั้น วันนี้คุณศิวพรก็ไปรับเอาเอกสารมา ก็ได้แค่นี้เอง เขาทำถึงตอนเที่ยง และทำได้แค่

๕๔ มาตรา แต่ว่าอย่างไรก็ตาม เขาบอกว่าเย็นนี้เขาจะต้องเอาให้เสร็จ เพราะฉะนั้นเราก็ไปรับเอาส่วนต่อตั้งแต่ มาตรา ๕๕ มาจนกระทั่งถึง มาตรา ๒๙๙ เพื่อจะเอามาดูแลในวันพรุ่งนี้ตอนเช้า

พรุ่งนี้เช้าเราคงจะมีเวลาดูแล ตั้งแต่ ๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๐.๐๐ นาฬิกา เพราะ ๑๐.๐๐ นาฬิกา

คณะกรรมการคณะใหญ่ของเราเขาก็จะประชุมนะครับ ในส่วนที่เราดูวันนี้ ไม่ทราบว่าจะทางฝ่ายเลขานุการจะทำเอกสารทันสมัยที่ประชุมคณะใหญ่วันพรุ่งนี้หรือไม่ ของที่เราจะพิจารณาต่อไปนี้

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : ไม่มีปัญหาครับ

ประธาน : ไม่มีปัญหาครับ ถ้าอย่างนั้นก็ดีแล้ว เดี่ยวเราเริ่มเลย ที่นี้ในการดูผมไม่ทราบว่าใครจะช่วยได้ คือช่วยดูว่าในมาตราแรก ๆ ที่ไม่มีการแปรญัตติ หรือแปรญัตติแล้วกรรมการยืนยันนี่นะครับ ของเราได้ตรวจไปอะไรอย่างไบบ้าง คือเอกสารความเห็นของเราที่ขอแก้เขานั้นได้ส่งไปให้เขาแล้ว เขาก็บอกว่าบางอันเขาก็แก้ทัน บางอันเขาก็แก้ไม่ทัน เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่า เราจะต้องย้ายกลับไปอีกทีหนึ่งว่า ตรงนี้ควรจะต้องแก้ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ ก็ขอบคุณท่านประธานที่ได้เห็นความสำคัญของอนุกรรมการชุดนี้ และได้เอาใจใส่ดูแลอย่างดียิ่ง ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่า

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

บทบาทของเราที่เริ่มเข้มงวดที่จะหมดเต็มที่แล้ว ก็อยากจะให้พวกเราช่วยกันพุ่มเทเวลาที่เหลืออยู่ให้เป็นประโยชน์สูงสุด เพราะว่าตั้งแต่วันที่ ๑๑ ไปจนถึงวันที่ ๓๐ เราไม่มีสิทธิที่จะไปทำอะไรแล้ว เราจะทำอะไรได้ คือวันนี้ พรุ่งนี้ และวันอาทิตย์เท่านั้นนะครับ ก็ทราบเรียนว่า ในสิ่งนี้คงจะต้องดูอย่างที่ท่านประธานว่า เราไม่ได้เอกสารนี้ล่วงหน้า เราก็คงจะดำเนินการ ณ เวลานี้ไป คือไล่เป็นมาตราไป โดยที่วามตราไหนที่มันสะดุด ที่เราจะมีความคิดเห็นว่าเราเคยทักท้วงแล้วเขาไม่ได้แก้ อย่างที่ท่านประธานว่า เราควรจะยืนยันไปแก้ หรือว่าเราเจอสิ่งอื่นที่เราเจอใหม่ อ่านไปรายมาตราแล้วเราก็มาเสนอได้ ตรงนี้ผมขอหารือหนึ่งครั้งครับ ท่านประธาน หรือทางฝ่ายเลขานุการด้วย ว่าในกรณีที่กรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ได้มีการแก้ไขเอา ออก เพิ่มเติมก็ดี ซึ่งมันถือว่าเปลี่ยนแปลงในร่างเดิมในร่างรับฟังความคิดเห็นนี้ ซึ่งผมจำได้ว่า ในเวทีที่ประชุม สสร. บอกว่า กรณีเช่นนี้ สมาชิกมีสิทธิที่จะอธิบายได้ โดยไม่จำเป็นต้องแปรญัตติ เพราะถือว่ากรรมการ ได้มีการเปลี่ยนแปลง ไม่ทราบว่าเป็นสิ่งที่ผมพูดนี้เป็นอย่างนั้นจริงไหม เพราะว่าถ้ากรรมการเปลี่ยนแปลงในนี้ แล้วอาศัยเงื่อนไขของการพูดว่าต้องแปรญัตติ มันคงไม่ได้ เพราะอันนี้มีคนมาทำหลังจากมีการแปรญัตติ ก็เลยหารือว่า ในกรณีที่กรรมการเอาออกก็ดี เอาเพิ่มก็ดี เปลี่ยนแปลงก็ดี สมาชิก สสร. ทุกคนมีสิทธิ อภิปรายในส่วนนั้นหรือไม่ครับ

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : ประเด็นนี้เดี๋ยวผมขออนุญาตปรึกษาของการประชุมสักครู่หนึ่ง ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เพราะวันนั้นทางคุณเจิมศักดิ์ก็ดี คุณการุณก็ดี ได้พูดใน สสร. แล้วก็เห็นเหตุผลที่ว่ามันควรจะอภิปรายได้ เนื่องจากว่าอย่างนี้ อย่างเช่นในกรณี สว. ที่มาปรับเปลี่ยนจาก เดิมที่ว่าสรรหา ๑๖๐ คนอะไรก็ได้นี่ ต่อมา มาปรับเป็นว่ามีทั้งหมดคือ ๗๖ บวก ๗๔

ประธาน : คือมันอย่างนี้คุณเสริมเกียรติ ยังไม่พูดถึงกรณี สว. นะ พูดถึงกรณีทั่ว ๆ ไป มัน จะมีความยุ่งยาก จะมีความยากลำบากตรงที่ว่า คุณไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่า เขาแก้ก่อนหรือแก้หลัง เพราะว่าก่อนที่จะแปรญัตติ เขาก็มีสิทธิที่จะแก้โดยเอาความเห็นของ ๑๒ องค์กรมแก้ไข อันนี้มันก็ลำบาก คุณไม่สามารถจะบอกได้เลย เขาบอกเขาแก้ก่อนแล้ว แต่คุณบอกแก้หลัง คุณเอาหลักฐานที่ไหนมายืนยัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ครับท่านประธาน สิ่งที่เอาเอามาเทียบได้คือ หนังสือ เล่มที่เราดูกันนี้ หนังสือเล่มเหลือง ๆ นี้ เป็นร่างที่กรรมการร่างขึ้นมา ที่เผยแพร่ประชาชนคือฉบับรับฟัง ความคิดเห็น อันนั้นคือหลัก แต่ถ้ามันมีอะไรผิดเพี้ยน จะเอาออกก็ดี

จะเพิ่มก็ดี จากหนังสือเล่มนั้น ก็คือกรรมการเป็นคนแก้ จะโดยฟัง ๑๒ องค์กร หรือจะฟังจาก สสร. เป็น คนแปรญัตติ หรืออะไรก็ตาม กรรมการเห็นเองก็ดี สิ่งนี้คือความเปลี่ยนแปลงจากร่างเดิมจาก

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

ที่เอามารับฟังความคิดเห็น ก็เป็นประเด็นที่จะต้องสามารถจะอภิปรายได้ นะครับ อันนี้ผมฝากท่านประธานว่า มันไม่ใช่เป็นหน้าที่ของเรา อันนี้เดี๋ยวลองเลขานุการไปค้น ในส่วนที่ผมเสนอท่านประธานว่า บทบาทของอนุกรรมการเราตรงนี้ เราควรจะดูรายละเอียดไป และก็ยังมีข้อสังเกตว่า สิ่งที่เราเสนอไปไม่ทำให้เรา เราก็ยืนไป อะไรที่มันเพิ่ม ก็ตั้งข้อสังเกตไปจะดีไหมครับ

ประธาน : ถูกต้องแล้ว ประเด็นของเรามันคนละประเด็นกับพวกแปรรูปคดี เราตรวจร่างเราดูเรื่องความสอดคล้องของกฎหมาย ความสอดคล้องของแต่ละมาตรา ดูเรื่องหลักรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นใครจะแปรรูปคดีอย่างไรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของผู้แปรรูปคดีเขา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานครับ วันนี้ในกำหนดเวลานี้ทั้งหมดที่เราได้มา ๕๔ มาตรา เราให้ฝ่ายเลขานุการอ่านดีไหมครับ เพราะว่าถ้าดูแต่ละคนมันก็ไม่ไป อ่านทีละมาตรา ถ้าอ่านแล้วไม่มีใครมีความเห็นก็คงดีไปหมด

ประธาน : เอาอย่างนี้ เพื่อมันจะเร็วขึ้น อย่างมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ มันไม่มีการแก้ไข ที่นี้มันจะต้องถามต่อไปว่า เราได้เสนอให้เขาปรับปรุงถ้อยคำอะไรบ้างหรือเปล่า แล้วเขายังไม่ได้ปรับปรุง ก็เขาเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่ม ๑ ถึง ๓ มันไม่มีการแก้ไข อันนี้ต้องดูบันทึกเก่าของเรา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านสุพจน์มีติดมาด้วยหรือเปล่า

ประธาน : อยู่ในแฟ้ม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เราจะดูว่า สิ่งที่เราทำเสนออนุกรรมการวิสามัญวิชาการส่งไปที่ สสร. ทั้งหมดปีนั้นมีไหม เพื่อจะมาเทียบ มี เอามาดู

นายสุพจน์ ไพบูลย์ (เลขานุการ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ๑ ถึง ๓ เท่าที่ผมดูในนี้ มีเพิ่มไปตัวเดียวครับ มาตรา ๓ วรรคสอง ที่เดิมคำว่าและศาล เดิมคำว่า และ ให้ เดิมที่ไม่มีและครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อันนี้วรรคแรก วรรคสองไม่เห็นมี และ เลย

เลขานุการ : ไม่มีครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันมีและตรงวรรคแรก

เลขานุการ : ถูกต้องครับ เขาไม่ได้เติมให้ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เราต้องเติม และ เพื่อให้มันล้อยกับวรรคแรกใช้ไหม

เลขานุการ : ใช่ครับ

ประธาน : มาตรา ๑ ไม่มี มาตรา ๒ ไม่มี มาตรา ๓ วรรคสอง การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล เดิมคำว่าและไปนะครับ ต่อไปครับ มาตรา ๔ ครับ

เลขาธิการ : มาตรา ๔ คงไม่มีอะไรกระทบครับ เพราะในนี้ที่แก้ไขมาเขาตัดลงไปเยอะเลย แล้วเราก็ไม่ได้ขอแก้ไขให้เพิ่มว่า ในมาตรา ๔ นั้นมีคำว่า ในระบอบประชาธิปไตย แต่ในมาตรา ๗ ไม่มี เราไปขอให้เพิ่มเติมใน มาตรา ๗ ครับ ในนี้เขาก็ตัดทิ้งไปแล้วครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ให้พวกเราดูว่าข้อความที่เขาตัดออกนี้เห็นด้วยไหม

ประธาน : เราไม่มีสิทธิ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตั้งข้อสังเกตไม่ได้หรือครับ

ประธาน : คุณดูได้อย่างนี้ว่า ที่ตัดออกความมั่นใจจะไปหรือเปล่าเท่านั้น คุณไม่มีสิทธิที่จะไปบอกว่าคุณไม่มีสิทธิตัด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พุดง่าย ๆ พิสูจน์อักษรเท่านั้นครับ ผมนึกว่าตอนนี้ยังตั้งข้อสังเกตไปได้ เพราะว่ายังกังต้องอภิปราย

ประธาน : ตั้งข้อสังเกตได้กรณีที่ว่านี้ตัดไปหมดแล้ว คำนี้มันขาดโน่นไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เขาเรื่องความสมบูรณ์ของตัวอักษรเท่านั้น โอ.เค.

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : มาตรา ๕ คำว่า ประชาชนชาวไทย ไม่ว่าจะเหล่ากำเนิด ต้องมีวันพรรคใหม่ครับ เหล่า กำเนิด คงจะไม่มีติดกันนะครับ ความหมายมันไม่มีเลย

ประธาน : เหล่ากำเนิดเป็นคำเดียวกัน

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : โอ.เค. ครับ

ประธาน : มาตรา ๙ ผ่านไปนะครับ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒

เลขาธิการ : ท่านประธานครับ อย่างเช่นคำว่า จะสถาปนารัฐานันดรศักดิ์ พอ ศักดิ์ มาอยู่อีกบรรทัดหนึ่ง อันนี้เราจะตั้งใหม่ครับ

ประธาน : คงจะตั้งไม่ได้ เพราะว่ามันสุดหน้าตรงนี่ละครับ มันสุดบรรทัดตรงนี้

เลขาธิการ : เพราะเหตุว่าพอมันอย่างนี้แล้ว ถ้าเป็นตัวกฎหมายแล้วมันอ่าน

ประธาน : ไม่อย่างนั้นก็ต้องบอกว่าควรจะต้องตัดตั้งแต่ สถาปนารัฐานันดรศักดิ์ ต้องอยู่ด้วยกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันจะยาวไปใหม่ครับ เขาฐานันดรมาไว้ข้างล่าง

ประธาน : ผมว่าอย่างนี้คงจะไม่ใช่ไร นอกจากว่าคำว่า เป็น มี ป ปลา ไม่ใช่คู่อยู่อีกบรรทัดหนึ่ง อย่างนี้อ่านไม่ได้

เลขาธิการ : พระราชกรณีย แล้วมา กิจ อยู่ตรงอีกบรรทัดหนึ่ง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อันนี้น่าจะติดกัน

ประธาน : ต่อไปครับ

เลขานุการ : มาตรา ๑๕ วรรคสอง ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์
ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะ คือจะนี้มันน่าจะไปอยู่ตรงหน้า จง อย่างนี้ถูกต้องครับ

ประธาน : มาตรา ๒๖ ครับ การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึง
ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ของเราไม่ได้

ให้ข้อสังเกตอะไรไว้ครับ

มาตรา ๒๗ มีข้อแก้ไข มีคณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงาน
ของรัฐ ไม่มีอะไรห่วงตึงนะครับ ที่เขาแก้มานี้

มาตรา ๒๙ เขาก็แก้

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม เหตุที่ตัดทิ้งก็เพราะว่า กฎนี้มันจะไปเหนือกฎหมายไม่ได้
เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นต้องไปเขียนไว้ กฎก็ดี ระเบียบก็ดี ข้อบังคับก็ดี มันจะแตกต่างไปจากกฎหมายไม่ได้
หรือว่าขัดกับกฎหมายไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้

มาตรา ๓๐ เดิมคำว่า ความพิการไป อันนี้ก็เล่าให้ฟังเบื้องหลังว่า มีพวกกลุ่ม
รักร่วมเพศเขามาขอเดิมคำว่า เพศสภาพบ้าง ความหลากหลายทางเพศบ้าง อะไรต่ออะไรหลายอย่าง ซึ่ง
กรรมาธิการก็ยังไม่อยากเดิม เดิมได้แต่คำว่า ความพิการ ไปเท่านั้นเองครับ ไม่ได้พิจารณาสภาพทางกาย
หรือสุขภาพ ก็มีการพูดถึงอยู่เหมือนกันว่า คำว่า สภาพทางกายหรือสุขภาพนี้มันรวมหมดเลย สุขภาพจิต
ด้วย สุขภาพจิตก็กินความถึงสภาพทางจิต

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมดูแล้วมันเป็นสภาพเน้นว่าทางกาย มันก็ต้องมีสภาพทางจิต
มันมีสภาพทางกายแล้วทำไมสภาพทางจิตถึงหายไป

ประธาน : ก็มีคำอธิบายว่า คำว่าสุขภาพมันรวมหมดแล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ความจริงคำว่าสุขภาพมันไม่ได้หมายถึงสภาพพวกนี้ สุขภาพ
หมายถึงว่า สุขภาพแข็งแรงพลานามัยสมบูรณ์อะไรอย่างนี้

ประธาน : สุขภาพไม่ดีก็ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : สุขภาพไม่ดีมันก็ไม่ได้หมายถึงว่าจิตใจจะไม่ดี สุขภาพดีแต่ว่า
บกพร่องทางจิต เพราะฉะนั้นมันก็ต้องใส่ว่าสภาพทางจิต

ประธาน : สุขภาพนั้นเขารวมทั้งทางจิตด้วย ทางกายภาพ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ยกเว้นเขาว่า แต่ถ้ามา Debate กัน คนที่เห็นว่ามันไม่รวมก็มี ก็
สุดแล้วแต่ท่านประธาน

ประธาน : คือเราก็ดูได้ แต่ว่าเรื่องภาษาเรื่องอะไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือผมเห็นว่าเหตุการณ์ที่จะต้องเขียนนั้นมี แต่ผมเห็นว่าเมื่อเราได้ว่าไปแล้วมันจะไม่เป็นมรรคเป็นผล

ประธาน : คุณก็ยืนยันไปได้ว่า เรื่องนี้เคยเสนอให้พิจารณาเพิ่มคำว่าสภาพทางจิตได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็สมควรน่าที่จะมีสภาพทางจิตนะครับ

ประธาน : ก็บันทึกเพิ่มเติมว่า เรื่องนี้ได้เคยเสนอให้เพิ่มคำว่าสภาพทางจิตเข้ามา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ขอเสนอ

ประธาน : ต่อไปครับ มาตรา ๓๑ ไม่มีอะไรนะครับ ไม่ได้แก้ไข ต่อไป

มาตรา ๓๒

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ทำไมเขาถึงตัด ประหารชีวิต กลายเป็นกว้าง ๆ ไว้

วรรคสองครับ

ประธาน : คือคำนี้ที่ตัด ประหารชีวิต ออก เพราะว่าหลายคนไม่ยอมให้ใช้คำนี้ แต่ทำให้ใช้คำว่า การลงโทษตามคำพิพากษาของศาล ศาลจะลงโทษอย่างไรก็ถือว่าเป็นการทารุณกรรม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ยอมมีคำว่าประหารชีวิตไว้ในกฎหมาย

ประธาน : ก็ทำนองนั้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แต่จริง ๆ ความหมายมันคือตรงนี้แหละ เพราะว่าอย่างอื่นมันไม่มีแล้ว เพราะอาจารย์เจิมศักดิ์เขารังเกียจมากเกี่ยวกับเรื่องโทษประหารชีวิต

ประธาน : โอ.เค. ต่อไป วรรคสาม ย้ายที่อยู่เท่านั้นเอง หรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ก็ย้ายที่มาได้ตรง เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ นะครับ

วรรคสี่ ก็เพิ่มคำว่า เพื่อป้องกัน เข้าไปนะครับ ตัดคำว่า การ ออก

มาตรา ๓๓ มีอะไรไหมครับ มีแก้ไขวรรคสอง

มาตรา ๓๔ ไม่มีอะไรแต่จะต้องนะครับ

มาตรา ๓๕ ที่เขาตัดทิ้งก็เพราะว่า หากเอามาไว้ตรงนี้นั้นจะทำให้สื่อไม่สามารถจะให้รายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีที่ไม่เกิดความเสียหาย เช่น มีข่าวลวงบอกว่า นายคนนี้ได้เป็นผู้พิพากษา และก็นายคนนี้ได้สำเร็จมาจากธรรมศาสตร์ จบจากจุฬา ไล่ไม่ได้เลยถ้าหากมีตรงนี้อยู่ เพราะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลเขา จะต้องไปขออนุญาตไว้ก่อน เพราะฉะนั้นเขาก็ตัดตรงนี้ทิ้งไป และ

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จะเอาไปใส่ไว้ในบทบัญญัติว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีใครจะตั้งข้อสังเกตอะไรใหม่ครับมาตรา ๓๕ ถ้าไม่มี

มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไขเลย

มาตรา ๓๗ ที่เราเสนอไว้ ในการถือศาสนา และให้เติมคำว่า นับ ไปนะครับ อันนี้รู้สึกมีการพูดกันเหมือนกัน กรรมการก็ยกไปพูดนะครับ การถือศาสนา เขาบอกว่าคำคำนี้มันสื่อได้ดีแล้ว เหมือน การถือศีล การถือบวช การถือศาสนา ซึ่งมันกินความกว้างกว่าการนับถือ นับถือเฉย ๆ กับถือ เลื่อมใสด้วย โอ.เค. นะครับ ไม่ติดใจนะครับ

มาตรา ๓๘ ไม่มีอะไรนะครับ

มาตรา ๓๙ ไม่มีอะไร

มาตรา ๔๐ คราวนั้นเราเสนอไปว่า สิทธิใน ย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม และก็ไปเพิ่มวรรคหก วรรคเจ็ด เข้าไปนะครับ ลองดูเท่าที่เขาเพิ่มเข้ามาจะมีอะไรใหม่ คือวรรคสามนี่ก็เอามาเขียนใหม่ กลายเป็นวรรคหกเข้าไปครับ มาตรา ๔๐ ผ่านนะครับ ต่อไป

มาตรา ๔๑ ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เติมเราไม่ได้ทักท้วงอะไรไว้ใหม่ครับ ที่นี้ดูที่เขาเพิ่มเข้ามา แล้วดูที่เขาตัดออก เป็นอย่างไรครับ เพราะเขาถือว่าเป็นเรื่องเดียวกัน หมายถึงเรื่องสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน ซึ่งเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไร มาก เพียงแต่ย้ายที่

วรรคสองไม่มีอะไรนะครับ

มาตรา ๔๒ การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ มาตรา ๔๒ เขาก็ไม่ได้แก้ไขอะไรเลย แล้วเราก็ไม่ได้เสนอแก้ไขอะไรเลยด้วยครับ

มาตรา ๔๓ เราก็ไม่ได้เสนอแก้ไขอะไรนะครับ

มาตรา ๔๔ เราเสนอให้เติมคำว่า ภาวะ เข้าไป อันนี้รู้สึกมีการพูดกันถึงอยู่นะครับ ที่เราเสนอให้เติมภาวะก็มีคำอธิบายว่า มันคงไม่ต้องเติม คือระหว่างการทำงานเลย ก็เป็นคำซึ่งใช้กันจนชินแล้วว่า ระหว่างการทำงาน ไม่มีใครพูดว่า ระหว่างภาวะการทำงาน

มาตรา ๔๕ ไม่มีอะไรนะครับ ตลอดทั้งมาตราเลยไม่มีอะไร และเราก็ไม่ได้เสนอเข้าไปด้วยนะครับ

มาตรา ๔๖ สสร. เขามาขอแปรญัตติ บอกว่าพนักงานหรือลูกจ้างของเอกชน ก็จะต้องมีกลไกควบคุมกันเอง เขาก็ยกตัวอย่างสภาการหนังสือพิมพ์เข้าไปนะครับ และต้องการให้พวกวิทยุ โทรทัศน์ มีกลไกควบคุมกันเองด้วย ควบคุมกันเองขององค์กรวิชาชีพ ซึ่งก็ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ ตั้งได้ มาตรา ๔๖ มี ๓ วรรคนะครับ มีเพิ่มเฉพาะวรรคแรก

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

มาตรา ๔๗ พูดถึงตอนท้ายก่อนนะครับ ที่เราบอกว่ามันคนละเรื่อง มันผิดฝาผิดตัวนะครับ ซึ่งเขาก็ได้แก้ไขแล้วนะครับ โดยยกขึ้นเป็นอีกมาตราหนึ่ง ขณะนี้ใส่ลาลองไว้ก่อนว่า ๔๗/๑

เพื่อไปเกลี้ยมาตราอื่นแล้วตรงนี้ก็จะได้เลขใหม่ อันนี้ก็

วรรคสอง ที่บอกว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ อันนี้ก็ไม่น่ามีปัญหาอะไรนะครับ

วรรคสาม ตัดคำว่า และ ออกก่อน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

ต่อไปส่วนที่ ๘ นะครับ มาตรา ๔๘ เดิมเราก็ไม่ได้ตั้งข้อสังเกตอะไรไว้วันนะครับ แต่วรรคท้ายก็เติมคำว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ขอเรียนท่านกรรมาธิการว่า คำว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ใว้นั้นนะครับมันก็จะมีการทบทวนอีกครั้งหนึ่ง คือฝ่ายเลขานุการเขารับมติที่ประชุมไปให้ไปดูว่า บางอันเขาไม่อยากจะใส่คำนี้ เพราะว่าเวลาไปฟ้องศาลแล้ว ศาลมักจะบอกว่า ศาลไม่สามารถบังคับคดีให้ได้ เพราะว่าเขียนว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ตราบใดที่ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติ ศาลไม่สามารถบังคับคดีให้ได้ แต่ถ้าหากไม่มีคำคำนี้ ศาลสามารถจะกำหนดคดีกรของกรให้ความคุ้มครองได้เลย เพราะฉะนั้นฝ่ายเลขานุการของอาจารย์สมคิดเขาก็จะรับเอาไปปรับดูว่า มาตราไหนควรใส่ มาตราไหนไม่ควรใส่ มาตรา ๔๘ ก็เพิ่มคำว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

เข้ามานะครับ เช่นเดียวกับ

มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ วรรคสอง -----

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

นั่นเขาถึงจะไปดูอีกทีหนึ่ง คือมีฝ่ายหนึ่งเขาบอกว่า มันต้องใส่ไว้ ถ้ามีกฎหมายคุ้มครอง ที่นี้ฝ่ายกฎหมาย เขาก็ชี้แจงให้ฟังว่า ใส่ไว้นี้เป็นผลเสียกับคุณนะ เพราะศาลเคยพิพากษาออกมาแล้วว่า เมื่อไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ ศาลก็ไม่สามารถจะตัดสินคดีให้ได้ว่าควรจะได้รับ ความคุ้มครอง อย่างไรบ้าง แต่ถ้าไม่มีบอกไว้ศาลกำหนดได้

มาตรา ๕๑ เด็กและเยาวชนมีสิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อันนี้เป็นคำที่เพิ่มขึ้นมาใช้ใหม่ครับ เหตุที่เพิ่มตรงนี้ขึ้นมา ฝ่าย NGO เขาเรียกร้องว่า เด็กและเยาวชนควร จะได้รับการพัฒนาทางด้านจิตใจและสติปัญญา โดยเฉพาะเด็กตั้งแต่แรกเกิดมาจนกระทั่งถึงเป็นเด็ก รัฐควร จะได้ดูแล เขาควรจะมีสิทธิได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญา แต่ผมเองผมก็ยังสงสัยประโยคสุดท้ายที่ว่า โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน เป็นสำคัญ วันนั้นไม่ได้ฟังในรายละเอียด ไม่รู้มันจะแปลว่าอะไร การพัฒนานี้ เด็กและเยาวชนจะต้องมีส่วน ร่วมในการพัฒนาหรือว่าอย่างไร ลองช่วยกันดูสิ

นายมนตรี สุรดิษฐ์ : ผมสังเกตดูทุกมาตรา การมีส่วนร่วม มันฮิตเหลือเกิน ในนี้ ความจริงเด็กและเยาวชนผมว่าจะไปมีปัญญาอะไรมีส่วนร่วม

ประธาน : เราอาจจะใส่ข้อสังเกตเข้าไปได้ว่า เด็กและเยาวชนจะมีมีส่วนร่วมได้อย่างไร หรือว่ายอมให้คำว่าพัฒนา เราจะตั้งข้อสังเกตไปใหม่ว่ามันควรจะเป็นอย่างไร ท่านมนตรีจะใช้คำว่า อย่างไรดี ถ้าเผื่อจะตั้งข้อสังเกตประโยคสุดท้ายนี้

นายมนตรี สุรดิษฐ์ : ประโยคสุดท้าย ผมว่าถ้าตัดก็ตัดตั้งแต่โดยเลยครับ โดยคำนึงถึง นี้ตัดออกหมดเลยครับ

ประธาน : เหตุผลที่ให้ตัด

นายมนตรี สุรดิษฐ์ : เหตุผลก็คือ เด็กและเยาวชนในอายุนั้น มีสติปัญญา มีศักยภาพ พอที่จะเข้ามามีส่วนร่วมมีอะไรใหม่

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : ผมว่าตรงนี้เป็นแนวคิดของพวก NGO เขา เขาคงคิดว่าเด็กและเยาวชนนี้คล้าย ๆ กับว่า บางครั้งก็คงเป็นคนซึ่งมีสติปัญญา การมีส่วนร่วม เขาคงคิดในแง่ว่าเป็นคนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการที่ผู้ใหญ่จะไปครอบ หรือจะไปกำหนดอะไรนี้คงจะต้อง ทำให้เด็กเขาตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ได้ ตรงนี้ปัญหาคำว่าเด็ก เยาวชน มันเป็นเรื่องของการประเมินนะ ว่าเด็ก ตัวเล็ก ๆ มันแน่นอนอย่างที่ท่านว่า เขาก็มีส่วนร่วมไม่ได้ แต่พอบอกว่า คนอายุ ๑๖-๑๗ นี้ นะครับ จะเข้า มีส่วนร่วมในการที่เขาจะบอกว่าอะไรควรไม่ควร ตรงนี้ผมเข้าใจว่าพวก NGO เขาคงรู้สึกมากกว่า ถ้าผู้ใหญ่ไป บอกว่าเด็กไม่ต้องมีส่วนร่วม

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : คือถ้าหากเราไปมองว่าเด็กคือทารก ไม่รู้ประสีประสาอะไร อันนี้มันแน่นอน แต่ ถ้าเยาวชนแล้ว เยาวชนมันอายุไม่เกิน ๑๘ ปี เพราะฉะนั้นอายุ ๑๗-๑๘ ปีนี้พวกนี้มีความคิดแล้ว มีความคิดว่าจะยอมหรือไม่ยอมอะไรอย่างไร อย่างเช่นว่าจะเอาส่งไปเข้าโรงเรียนตัดสันดานนี้มันไม่ยอม ผมไม่ได้ทำ ผิดอะไรจะเอาผมไปอย่างไร

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : เป็นปัญหาในเชิงความคิด เป็นเรื่องการต่อสู้กันในเชิงความคิดว่า ผู้ใหญ่กับเด็ก เราคิดว่าเขาสามารถที่จะเข้ามาได้ขนาดไหน พวก NGO ก็มักจะมองว่า เด็ก เยาวชน เขาก็มีส่วนที่สร้างสรรค์เหมือนกันนะครับ ผู้ใหญ่ต่างหาก บางครั้งอาจจะไปครอบงำเด็ก ตรงนี้คือ ความคิดเห็นที่แตกต่างกันอยู่ แล้วพอตีมันเป็นการผลักดันของ NGO ผมเข้าใจว่าก็เลยออกมาในรูปแบบนี้ว่า ขอให้คำนึงถึงตรงส่วนนี้ และคำว่าคำนึงถึงคงไม่ได้หมายความว่าคงจะต้องทำตามเด็กและเยาวชนนะครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมเห็นด้วยว่าคงไว้จะดีกว่า เพราะว่าในการพัฒนามันไม่ จำเป็นต้องพัฒนาทางด้านอื่น ๆ ในนี้เขาเขียนว่าพัฒนาทางด้านร่างกาย ด้านร่างกายนี้ตั้งแต่เด็กขึ้นมาแล้ว เขามีส่วนอยู่ด้วยเหมือนกันนะครับ อย่างเช่นพวกยิมนาสติก เด็กตัวนิดเดียวแต่เขาเล่นของเขาแล้วเขารู้ว่า วิธีการพัฒนาตัวร่างกายเขาอย่างไร ตรงนี้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเด็กมันจะมีโอกาสช่วยได้

ประธาน : คือในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าใช้คำว่าโดยคำนึงถึงนี้หมายความว่า ให้คิดถึงด้วย เท่านั้น แต่ไม่จำเป็นต้องทำตาม โอ.เค. นะครับ ผ่านไปนะครับ ต่อไปวรรคสอง เพิ่มคำว่า เด็ก เยาวชน สตรี และบุคคลในครอบครัวมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากรัฐ จากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็น ธรรม ส่วนประโยคถัดไปเขาเขียนขึ้นวรรคใหม่เป็นวรรคแรก รวมทั้งสิทธิ

ในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ เอามาขึ้นเป็นวรรคแรกไปเสียแล้ว เพราะฉะนั้นวรรค นี้ก็เพิ่มคำว่า เด็ก เยาวชน สตรี เข้าไปนะครับ ไม่มีปัญหาหน้าครับ

เลขาธิการ : พุดที่จริงวรรคนี้เพิ่มเฉพาะสตรีอย่างเดียวครับ เพราะในข้อความเดิม เด็ก และเยาวชน มีอยู่แล้วครับ เพิ่มคำว่าสตรีเท่านั้นครับ

ประธาน : มันมีอันนี้อยู่ด้วยครับ การใช้ความรุนแรง

เลขาธิการ : ที่เขาขีดเส้นใต้ว่า เด็ก เยาวชน และสตรี คือเด็กและเยาวชนมันมีค่าของเขา อยู่แล้วครับ เขาเขียนไว้แล้วครับ เขาเพิ่มคำว่าสตรีอย่างเดียว น่าจะขีดเฉพาะ สตรี อย่างเดียวครับ ขีดเส้นใต้มากเกินไป

ประธาน : ขีดเส้นใต้มากเกินไปเท่านั้น ไม่มีอะไรนะครับ วรรคสุดท้ายก็มี ทั้งนี้ ตามที่ กฎหมายบัญญัติ

เช่นเดียวกับมาตรา ๕๒ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติครับ

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ บุคคลซึ่งพิการ หรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ก็เต็ม คำว่า เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ ซึ่งในเรื่องถ้อยคำมันก็ทำให้ดูดีขึ้นมานะครับ ไม่ใช่ได้สวัสดิการ อย่างเดียว ต้องได้ประโยชน์จากสวัสดิการด้วย

ส่วนวรรคสอง นี้ก็เพิ่มเข้าไปนะครับ คนวิกลจริต เมื่อสักครู่นี้ที่เราพูดถึงเรื่องสภาพทางจิต ะไรนี้ อันนี้จะมาอยู่ตรงนี้ด้วย

นายอุดม รัฐอมฤต : พวกหลากหลายทางเพศเขาต่อสู้อันนี้ ในใบของทหารเวลาไม่ได้เกณฑ์ คนที่ยกเว้นไม่ต้องเกณฑ์ทหารนี้ พวกเป็นกะเทยเป็นอะไรนี้ เขาเรียกว่าเป็นโรคจิตถาวร ไม่ทราบว่าเป็นบ่วง ทางจิตหรือว่าอะไรนี้ครับ ที่นี้พอบอกว่าบ่วงทางจิตนี่ครับ เขาใช้คำว่าบ่วงทางจิตถาวร ที่ เวลาเกณฑ์ทหาร ที่นี้พวกที่ไม่ต้องเกณฑ์เขาถือว่าบ่วงทางจิตถาวร เวลาตรงนี้นั้นก็ยังคงต่อสู้กันอยู่ นะว่า มันเป็นเรื่องบ่วง

ประธาน : ในมาตรา ๓๐ เขามาขอแปรญัตติให้เพิ่มความคุ้มครองเข้าไปว่า ให้ดูแลพวก เขาซึ่งเป็นเพศที่ ๓ ด้วย มีคนไม่เห็นด้วย เขาสงวนไว้จะไปแปรญัตติในสภา จะไปหาเสียงในสภาอีกทีหนึ่ง

มาตรา ๕๔ บุคคลที่ไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ย่อมมีสิทธิได้รับ ความช่วยเหลือจากรัฐ

มาตรานี้ก็มีคนแปรญัตติเยอะเหลือเกิน มีอยู่คนหนึ่งก็แปรญัตติว่า ในเรื่องที่อยู่ บอกว่า ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐในเรื่องที่อยู่อาศัยด้วย เมื่อเอาที่อยู่อาศัยมาเขียนไว้ข้างหน้าก็รวมไป แล้วว่า รัฐจะต้องให้ความดูแลในเรื่องนี้ เรื่องที่อยู่อาศัย และรายได้ต้องไม่เพียงพอต่อการยังชีพ ถ้าพูดถึง ทุกวันนี้ไม่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญนะ รัฐบาลก็ช่วยเหลือจ่ายเงินให้คนชราคนละ ๓๐๐ บาทแค่นั้นเอง แต่ต้อง พิสูจน์ว่าไม่มีรายได้อื่น ไม่มีลูกหลานดูแล จะได้ ๓๐๐ บาท แต่นอกจากนี้แล้วก็ยังมีกฎหมายอื่น ๆ แบบ พรบ. ผู้สูงอายุแห่งชาติก็ให้ความคุ้มครองแก่ผู้สูงอายุในประเด็นต่าง ๆ เช่น ในเรื่องการโดยสารรถ โดยสาร ยานพาหนะของทางราชการ รถใต้ดิน ลดครึ่งราคา เครื่องบินรู้สึกว่าจะลด ๑๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่า ๑๕ เปอร์เซ็นต์นั้นกำหนดว่า Flight หนึ่ง จะขายลดราคาให้คนแก่ได้เพียงไม่กี่ที่นั่ง ผมจำไม่ได้ว่า ๑๐ ที่นั่ง หรืออะไรนี้ แต่ถ้าดูอย่างนี้ ถ้าเขียนตามนี้แล้ว อันนี้เราคงไม่ได้ไปแก้อะไรเขา แต่เราคุยกันเองว่า คนที่จะ ได้รับความช่วยเหลือจะต้องไม่มีที่อยู่อาศัย และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ถึงจะได้รับความช่วยเหลือ จากรัฐใช่ไหมครับ ถ้ามีที่อยู่อาศัย แม้ว่าจะรายได้ไม่เพียงพอก็ไม่ได้รับความช่วยเหลือ จะต้องทั้ง ๒ อย่าง และอันนี้ต้องเป็นทั้ง ๒ อย่างนะ จะตั้งข้อสังเกตไปไหม

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ไร้ที่อยู่อาศัยนี้หมายความว่า ที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นของตนเอง ความ จริงเขามีที่อยู่อาศัยโดยที่พึ่งพาคนอื่นเขาอยู่ อย่างเช่นให้อยู่อย่างนี้เป็นที่อยู่อาศัยเหมือนกันหรืออย่างไร ถ้า

คณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

นนทลี ๓/๔

ตีความตามนี้แล้ว หมายความว่าต้องเป็นที่อยู่ของตัวเอง และไม่มีรายได้เพียงพอ ถ้าอย่างใดอย่างหนึ่ง
ไม่ได้ อันนี้ดูแล้วมันไม่ใช่เป็นบุคคลที่ควรจะช่วย คราวที่แล้วความจริงผมเพิ่มเข้าไปว่า ช่วยเหลือ คนที่ไร้ที่
อยู่อาศัยคือคนที่เราต้องการให้ที่อยู่อาศัยถึงจะต้องไปให้ความช่วยเหลือเขา ถ้าเราไม่ระบุไปให้แน่นอนว่า
จะให้ที่อยู่อาศัยเขาอย่างไร ซึ่งก็มีการท้วงกันในนี้ว่า อย่างของ
กรมประชาสงเคราะห์ เขามีการช่วยเหลือพวกนี้อยู่แล้ว ซึ่งเป็นไปตามกฎหมาย ก็เลย โอ.เค. ถ้าเผื่อว่ามี
กฎหมายอื่นช่วยรองรับอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องไปเขียนไว้

ประธาน : จะมีพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ คนธรรมดาอายุน้อย ๆ ก็ได้ ถ้าไม่มีที่อยู่อาศัย
คนอายุ ๓๐-๔๐ ปี ก็ได้

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : พูดจริง ๆ แล้วคนประเภทที่ไม่มีที่อยู่อาศัย และที่ไม่มีรายได้ เพียงพอที่มีเยอะที่เดียวนะครับ รัฐจะเอื้อมมือเข้าไปช่วยเขาขนาดไหน คือถ้าเขียนกว้าง ๆ อย่างนี้ก็ หมายความว่า เราอาจจะให้ความช่วยเหลือเขา เพียงแต่ว่าเดือนหนึ่งมารับเงินแล้วไปที่ไหนก็ แล้วแต่เขา อย่างนี้ก็เพียงพอแล้วนะครับ ไม่ได้หมายความว่าเราแก้ปัญหาให้เขา เพียงแต่เราช่วยเหลือเขา ซึ่งอันนี้ต่างกัน ผมไม่รู้ว่าประเทศที่อเมริกาทำที่นี้เหมือนกันหรือเปล่า อย่างไม่มีที่อยู่อาศัย เขาเอาไปใส่ตรงจุดไหนที่เขาสามารถทำให้ได้เลย จะได้ไม่ออกมาพ่นพ้าน อย่างนี้เป็นต้นครับ

ประธาน : คำถามที่ว่า จะให้ความช่วยเหลือแค่ไหน คำตอบก็คือ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ขณะนี้อย่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เขามีสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งอยู่ เขาก็เอาไปอยู่ตรงนั้นได้ แต่ที่จะถามก็คือว่า เราจะตั้งข้อสังเกตไปใหม่ว่า คนที่จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐนี้หมายความว่า จะต้องมีความสมบูรณ์ ๒ อย่าง คือ ๑. ไม่มีที่อยู่อาศัย ๒. ไม่มีรายได้เพียงพอ ใช่ไหม จะต้องมีความ ๒ อย่าง อย่างนั้นดีไหม เราก็ตั้งข้อสังเกตไปว่า คนที่จะได้รับความช่วยเหลือนี้ยากมาก จะต้องเป็นทั้ง ๒ อย่าง เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ ถ้าพูดในทางบวกก็ไม่ต้องไปและ หรือเลยใช่ไหมครับ และ หรือ นี้ก็จะเอาอย่างไรกันแน่ เอาหรือไม่เอา ถ้าหรือนี้เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะเขาเป็นคนที่อยู่ในข่ายที่จะต้องได้รับความช่วยเหลืออยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องให้มันทุกขยากถึงขนาดนี้หรอก เอาทุกขยากเพียงไม่มีใครดูแล ไร้ญาติขาดมิตร ไม่มีเงินพอแก่การยังชีพ ก็น่าจะช่วยแล้ว

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : คืออย่างนี้ท่านประธานครับ ถ้าเผื่อว่าหรืออย่างเดียว ไร้ที่อยู่อาศัย ตามที่เมื่อสักครู่เราได้คุยกันว่า ที่อยู่อาศัยจะต้องเป็นของตัวเอง แต่จริง ๆ แล้วเขาไม่มีที่อยู่อาศัยของตัวเองนะครับ เขาอาศัยญาติเขาอยู่อย่างนั้นครับ แต่ว่ารายได้เขาไม่เพียงพอ ในกรณีอย่างนี้ก็มักครับ เพราะฉะนั้น ถ้าเผื่อและ หรือ นี้มันน่าจะมีความ ๒ อย่างได้ คือว่าบุคคลที่ไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอก็อย่างหนึ่ง หรือว่าบุคคลไร้ที่อยู่อาศัยก็อย่างหนึ่ง ไม่มีรายได้เพียงพอก็อย่างหนึ่ง ถ้าใช้คำว่าและ หรือ มันจะได้ออกไปได้ ๓ ทาง

ประธาน : เอาหลักการก่อนว่าเราจะตั้งข้อสังเกตลงไปใหม่ตรงนี้ก่อน เชิญอาจารย์อุดม รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : ผมเข้าใจว่าตรงนี้มุ่งที่จะช่วยคนจรจัดใช่ไหมครับ เพราะว่าถ้ามาแยกว่าพวกไร้ที่อยู่ บางครั้งมีเงินหรือเปล่า หรือว่ามีเงินแต่ไม่มีที่อยู่ คือผมยังมองว่าตรงนี้เขามุ่งไปที่พวกที่ไม่มีปัจจัยยังชีพ คือคนจรจัดมากกว่า ประเภทอย่างนั้น ซึ่งพอดำเนินมัน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ คือประเภทมีรายได้แต่ไม่มีที่อยู่ หรือมีที่อยู่แต่ไม่มีรายได้ ผมคิดว่า

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

ไม่ควรได้รับความช่วยเหลือทั้งคู่ครับ มันต้องเป็นทั้ง ๒ อย่าง ก็คือคนจรจัด ผมมองวัตถุประสงค์อย่างนั้นะครับ ต้องทั้ง ๒ อย่าง ต้องการจะบอกว่า ถ้ามีรายได้แต่ไม่มีที่อยู่ หรือมีที่อยู่แต่ไม่มีรายได้รัฐไม่ต้องช่วย

ประธาน : ถ้ามองอย่างนี้ก็ต้องมองต่อไปว่า คนซึ่งมันไม่ยอมทำมาหากิน รอรับความช่วยเหลือเขาอย่างเดียวมันก็มีเยอะ และถ้าหากประเทศร่ำรวยนี้สามารถจะช่วยให้ได้ แต่ประเทศรวยอย่างประเทศออสเตรเลียมันก็ลุ่มใจเหมือนกันทุกวันนี้ คือพวกแอบอริจินส์ คือคนพื้นเมืองนี้แหละครับ มันไม่ทำงาน รัฐสวัสดิการจ่าย มันบอกถ้าไปทำงานแล้วมันเหนื่อยด้วย แล้วมันก็ได้ค่าจ้างน้อยกว่า เพราะประสิทธิภาพในการทำงานมันไม่มี คนพวกนี้ ภาษามันก็เขียนไม่ได้ เพราะฉะนั้นทำอย่างไร คนพวกนี้ คือบังเอิญผมไปดูงาน เขาเชิญไป เขาถามจะไปไหน ผมบอกจะไปดูชุมชนพวกนี้ ปราบกฏว่าเข้า ๆ นี่มันเดินมาจากภูเขาเลยนะ ไปสร้างบ้านอยู่ตามหุบเขา เอาไม้ลังอะไรไปตอก คือเขามีบ้านสูงเคราะห์ให้มันอยู่มันไม่อยู่ ไปอยู่ตรงโน้น เข้า ๆ ก็เดินเข้ามาในเมือง

เดินมาเป็นแถวเลย มาถึงในเมืองก็มาเบิกเงินยังชีพอย่างนั้นะครับ ได้เงินมาบางพวกก็แทงบิลเลียตไป บางพวกก็ซื้อเบียร์มากิน นั่งเอาหลังพิงหน้าร้านเขา สูบบุหรี่ไปคุยกัน กลางวันก็ไปซื้อฟาสฟู๊ดมากิน พอตกเย็นก็เดินแถวกลับบ้านไป รุ่งเช้ามาใหม่อีกแล้ว ไม่ทำงานเลยพวกนี้ รัฐก็ปวดหัวเหมือนกัน ไม่รู้จะทำอย่างไรได้ เขาเป็นว่าต้องเป็นทั้ง ๒ อย่าง มีใครจะทบทวนตรงไหนอีกบ้างไหมครับ

คำปรารภเรายังไม่ได้ดูเลย

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : อันนี้เป็นคำปรารภที่จะใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญใช้ไหมครับ มีบรรทัดที่ ๓ สภาวการณ์มันมีสระอะไหมครับ ตามปกติ เดี่ยวฝากถามดู อีกตัวหนึ่งนะครับ

ในวรรคสอง บรรทัดที่ ๕ มีคำว่า ดุลยภาพ ปกติเป็นดุลภาพ หรือดุลยภาพ อันนี้ช่วยหาในพจนานุกรมดูว่าเป็นดุลภาพที่ผมฟังมานะครับ

ประธาน : เข้าใจว่าอันนี้ความหมายมันจะต่างกัน ถ้าดุลย กับดุล เฉย ๆ ถ้าได้ดุลสมดุลนี้ไม่มีตัว ย ถ้าดุลยภาพความหมายมันจะเป็นอย่างอื่นนะครับ ที่เป็นจุดไข่ปลาทั้งข้างล่างข้างบนนี้ะครับ ก็มีคำอธิบายว่า อันนี้ต่อเมื่อร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วถึงจะเขียนลงไปได้ว่า ข้อความจะเป็นอะไร อย่างไร และก็นำหน้าในการเขียนข้อความข้างล่าง ข้างบนนี้ ไม่ใช่หน้าของสภา จะเป็นหน้าของฝ่ายราชเลขาธิการที่จะอ้าง สุขุมัสสุ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมอะไรต่ออะไรนี้เป็นเรื่องของราชเลขาธิการเขาจะเป็นคนเขียน ครั้งนี้ก็ยกไว้แค่นั้นครับ เเล่เบื้องต้นให้ฟังก็ได้ว่า ที่เขียนไว้แบบนี้เขาก็ไปเอาพระราชปรารภของ

พระเจ้าอยู่หัว ที่ได้มีพระราชกระแสรับสั่งกับสภาร่างรัฐธรรมนูญชุดที่แล้วว่า รัฐธรรมนูญนั้น

วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

คำปรารภนั้น ควรจะได้อธิบายที่มาที่ไป แต่ว่าถ้อยคำก็อย่าให้มันฟุ่มเฟือยนัก อันนี้ที่ประชุมกรรมการมอบอาจารย์ธงทองเขาไปเขียน ก็เลยออกมาเป็นอย่างนี้ และในการประชุมสภาตั้งแต่วันที่ ๑๑ เป็นต้นไป คนที่จะมีหน้าที่ชี้แจงในเรื่องนี้ก็คืออาจารย์ธงทอง ชี้แจงในเรื่องคำปรารภ ก็แจกความรับผิดชอบออกมา ๑๗ บทด้วยกัน ๑๕ หมวด บวกกับ บทเฉพาะกาล ให้คนมีหน้าที่ชี้แจงต่าง ๆ ผมต้องไปถูกชี้แจงเรื่องสิทธิเสรีภาพ เรื่องสิทธิเสรีภาพมันกว้างก็จะใช้คนเยอะหน่อย ต้องไปชี้แจงตอนนั้น เพราะฉะนั้นวันนี้ก็คงมีแค่นี้ นะครับ ฟรังก์นี้จะประชุม ๘.๓๐ นาฬิกา ก็อยู่ที่คุณศิวพรจะไปเอามาได้แค่ไหนอย่างไร แต่ว่าคุณอัชพร รองเลขาธิการกฤษฎีกาที่เขามีหน้าที่ดูแล เขาบอกว่าคืนนี้เขาจะต้องทำให้เสร็จ ถ้าหากคืนนี้มันไม่ได้ ผมว่าใช้โทรศัพท์เช็คเอา ถ้ามันไม่ได้ฟรังก์นี้เข้าไปเขาก็ได้สัก ๘.๐๐ นาฬิกาไปเอามาได้ แต่ถ้าได้มากกลางคืนก็ตีไม่ ตีต้องตื่นเช้า เท่าที่เราได้พิจารณาไปนี่ก็ขอฝ่ายเลขานุการทำเอกสารเตรียมไว้ก็แล้วกัน และก็มาผนวกกับ ฟรังก์นี้เข้าอีกทีหนึ่ง จะได้ทำเสนอ

คณะใหญ่เขาจะประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา เขาขอเชิญพวกเราเข้าไปร่วมประชุมด้วยนะครับ หมายความว่าเราประชุมของเราเองแล้ว และก็ไปประชุมร่วมกับคณะใหญ่ด้วย มีอะไรจะได้ช่วยกัน ชี้แจงไปเลย เผื่อบางที่เราพิจารณาไม่เสร็จ คณะใหญ่พิจารณาแล้วเราก็จะได้ร่วมแถลงไปด้วยเลย ฟรังก์นี้ อยากให้ฝ่ายเลขานุการเชิญท่านที่มาไม่ได้ อยากรอให้มาด้วยนะครับ ยังขาดอยู่หลายคน ลองพยายาม โทรเย็นนี้ ว่าฟรังก์นี้เข้าขอให้มาหน่อย ๘.๓๐ นาฬิกา และจะร่วมประชุมกับคณะใหญ่เขาด้วยครับ มีอะไรที่จะเสนอกันใหม่ครับ ไม่มีอะไรก็ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข